

АВАРІЙНА КАРТКА № 411

Номер ООН 2369	Найменування вантажу МОНОБУТИЛОВИЙ ЕТЕР ЕТИЛЕНГЛІКОЛЮ
-------------------	--

ОСНОВНІ ВЛАСТИВОСТІ ТА ВИДИ НЕБЕЗПЕКИ

Монобутиловий етер етиленгліколю		C4H9OCH2CH2OH				
IMDG 6085-1	HAZ 2 R	КН 3	ГДК 5			
Сталь, V4A, Алюміній		ЛД	КХ			

Основні властивості	Рідина. Безбарвна або жовтуватого кольору. Різкий подразливий запах. Низько-або помірно киплячі. Розчинна у воді. Легша за воду. Летка. Пара важча за повітря, накопичуються в низьких ділянках поверхні, підвалах, тунелях. Забруднює водойми.
Вибухо- та пожежонебезпека	Горюча. Легко займається від іскор і полум'я. Пари утворюють з повітрям вибухонебезпечні суміші. Ємкості можуть вибухати при нагріванні. У порожніх ємкостях із залишків утворюються вибухонебезпечні суміші. Горять з утворенням токсичних газів (ціану, оксидів азоту). Рідини мають температуру спалаху від -18 до +23°C, бутилнітрити – до +61°C. Над поверхнею розлитої рідини утворюється горюча концентрація парів при температурі довкілля, рівній температурі спалаху рідини і вище.
Небезпека для людини	Небезпечні при: I – вдиханні, III – попаданні на шкіру, IV – попаданні в очі. I – розлад дихання, прискорення пульсу, кашель, біль голови, зниження артеріального тиску, непритомність; III – почервоніння, сухість, сверблячка; IV – різь, сльозовиділення. Діють через неушкоджену шкіру. При горінні і вибухах можливі опіки і травми.

ЗАСОБИ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Для хімрозвідки та керівника робіт – ПДУ-3 (протягом 20 хвилин). Для аварійних бригад – ізолюючий захисний костюм KIX-5 у комплекті з ізолюючим протигазом ІІІ-4М або дихальним апаратом АВС-2. При займанні – вогнезахисний костюм у комплекті з саморятувальніком СПІ-20. При роботі з ізопропилнітратом захисні костюми: КР-3, ЗК-1, ЗК-3, КР-2, КГ-611, КГ-612; рукавички гумові БЛ-1, фартух ВП-1, спеціальне гумове взуття; протигази УМ, ОШ-4, В, М, БКФ, ПРВ, ПРВу, ПРВ-М, МО-4, МО-4в; шлангові протигази ПШ-1, ПШ-2; ізолюючі протигази Т-62, КІ, КІП-7, ІІ-5.

НЕОБХІДНІ ДІЇ

Загального характеру	Ізолювати небезпечну зону в радіусі не менше 200 м. Відкоригувати зазначену відстань за результатами хімрозвідки. Вивести сторонніх. У небезпечну зону входити в захисних засобах. Триматися навітряного боку. Уникати низьких місць. Дотримуватися правил пожежної безпеки. Не курити. Усунути джерела вогню та іскор. Потерпілим надати першу допомогу. Відправити людей з осередку ураження на медостеження.
У разі витоків, розливів та розсипів	Повідомити пожежно-рятувальну службу (зателефонувати за номером 101). Не торкатися розлитої речовини. Усунути витікання з дотриманням запобіжних заходів. Перекачати речовину у цілу ємкість або в ємкість для зливу з дотриманням умов змішування рідин. Розливи обгородити ґрунтовим валом. Не допускати потрапляння речовин у водоймища, підвали, каналізацію. Осаджувати пари тонкорозпиленою водою.
У разі пожежі	Не наблизатися до палаючих ємкостей. Охолоджувати ємкості водою з

максимальної відстані. Не допускати потрапляння води в ємкості з 2-диметиламіноацетонітилом. Гасити тонкорозпиленою водою, вогнегасною пінами та порошками з максимальної відстані. Газ осаджувати тонкорозпиленою водою. Організувати евакуацію людей з прилеглих будівель з урахуванням напрямку руху токсичних продуктів горіння.

НЕЙТРАЛІЗАЦІЯ

Для ізоляції парів використовувати розпилену воду. Місце розливання промити великою кількістю води, ізолювати піском, повітряно-механічною піною, обваливати і не допускати потрапляння речовини в поверхневі води. При знижених температурах повітря речовину відкачати з низини з дотриманням заходів пожежної безпеки. Зрізати поверхневий шар ґрунту із забрудненнями, зібрати і вивезти для утилізації, дотримуючись правил пожежної безпеки. Місця зрізів засипати свіжим шаром ґрунту. Промиті поверхні рухомого складу, території (окрім осередки) обробити лужним розчином (вапняним молоком, розчином кальцинованої соди). Окрім осередки території обробити розчином, який містить два об'єми 10 %-вого розчину сульфату заліза і один об'єм 10 %-вого розчину гашеного вапна. Місце, облите ізопропілнітратом, протерти ганчір”ям, змоченим 1 %-вим водно-аміачним розчином м-нітробензойної кислоти. Пісок або тирсу, ганчір”я спалити на металевому піддоні у відведеному місці.

ЗАХОДИ ПЕРШОЇ ДОПОМОГИ

Викликати швидку медичну допомогу. Особи, які надають першу допомогу, повинні використовувати індивідуальні засоби захисту органів дихання і шкіри. Свіже повітря, спокій, тепло, чистий одяг. Шкіру промити водою з милом. Викликати блювання, давши випити велику кількість води або розчину калій перманганату (1г на 1л води). Пов'язка з індинферентною маззю. При опіках накласти асептичну пов'язку. При попаданні в очі промити їх теплою водою і розчином питної соди, а при попаданні на шкіру видалити ватним тампоном, змоченим в етиловому спирті, промити уражене місце водою з милом.